

κλίτῳ καὶ τοῖς σὺν Ρώμῃ καταλεφθεῖσι στρατιώταις, χαρεῖσθαι ὁμολογήσας τῆς φυλαχθείσης πίστεως, τὰς τέλει βασιλείου αὐλᾶν αὐτοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΕΡΓΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ ΦΙΛΟΒΟΡΙΑΣ

Χράνκ μὴ δὲ τινος ὀλίγων ἐγένετο, τιμῇ πᾶσαν
ἀπικέμει τοῖς πατέροις φίλοις, πάντα τε ἔπραγ-
το εἰκείνοις συμβάλοις χρώμενος. ἐπεὶ δὲ τὴν
παρόντοις ὄντες τῆς ἀρχῆς ἐαυτῷ, ἥπιστά
σας ποιητῶν στρατοπέδοις Περσίνιον, αὗδρα τὸ μὲν
γένος Ἰταλιώτου, στρατιωτικὸν δὲ εἶναι δεκτά,
διὸ καὶ μάλιστα αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τοῦ στρα-
τοπέδων, τῇ τῷ μετράκις λότοχρώματος ἡλικίᾳ
ἐκεῖνος, εἴασκεν αὐτὸν ἔυφαις χολάζοντα καὶ
χρωμάτας· τῆς τε φροντίδος καὶ τοῦ βασιλείων
καμάτων, ἀπῆγεν αὐτὸν, καὶ πᾶσαν τὴν διοί-
κησιν τῆς ἀρχῆς αὐτὸς αἱρεδεῖσθαι, πλούτου τε
ἀκρατήτῳ ἥπιθυμίᾳ, τῷ δὲ μὲν προσηκτι-
μένων φέρει καταφρονήσει, τῷ δὲ ἐπω παρόντων,
ἐπλήσθω αὐτιποιήσει. τούς τε πατέρων φίλας,
πρῶτος διεβάλλειν ἐργάζετο· καὶ ὅσοι πλεῖστοί τε
ἴσαι τῷ δέμῳ εἰσι, τάττες εἰς ψαυτίαν ἄγων,
τὸ μετράκιον ἐφόβει, ὡς αὐτὸς διαχρησάμε-
νος, αφορμὴν αὐτῷ φεύγοι, καὶ σύζεσθαι, ἀρ-
πάζειν τὰ ἐκείνων κτήματα· μέχει μὲν δὲ
τινος, ἐπεῖχε τὸν τελείσκον ἢ τε τοῦ πατέρος

γνήρητι, καὶ οὐκέτι τὰς φίλες σιδῶς· αὐλά δὲ,
πατέρωνος πονηρᾶς· οὐδὲ βασικάς τύχης· αὐτό-
τε πάτερ αὐτὸς τηνὶ ἔτι τεώφραστος καὶ κάσμιος,
ταῦτα βάτι τοιότο. Λαζάρος δὲ τῷ Κομιδῷ
αφεσθεῖται πάτων αδελφή· αὕτη περότερον. Αὐτός
χέρις Βίρω αὐτοκράτορες συνάγεται. Οὐ κοινωνεῖ τῆς
βασιλείας Μάρκος πρωτοάιμος, ἐκδέστε αὐ-
τῷ τηνὶ θυγατέρα· δεσμὸν δύνοιας οὐχ χράστατο
τὸν παῖδα αὐτοῦ θηγαμίαν ἐποιήσατο. ἀλλ' ε-
πειδὴ σωέθη τὸν Λάζιον τελευτῆσαι, μηδόντων
τῇ Λαζάρῳ τῇδε τῆς βασιλείας συμβόλων, Πομ-
πιανῷ οὐ πατέρα αὐτῶν ὅξεδοτο, γέδοντες οὐτού
μεντοι καὶ οὐδὲ Κόμιδος ἐφύλαττε τὰς τηράς τῇ
αδελφῇ· καὶ γὰρ ἡπὲ τῆς βασιλείας θρόνος καθῆτο ἐν
ταῖς θεάθροις, καὶ πάντα πορεπόμποντα αὐτῆς·
ἐπειδὴ δέ οὐ Κόμιδος γυναικαὶ ήγάγετο Κέ-
ισίναν ὄνομα, αἰάγκητε εὑρίετο τὸν πορεδείαν
ἀπομένειν τῇ τε βασιλεύοντος γυναικὶ, δυσ-
φόρως τότε φέρεται οὐδὲ Λαζάρος, καὶ τὸν εκεί-
νης τημένῳ εἴαυτης ὑβεν νομίζουσα, τὸν μεν
εἴαυτης αὐτῷ Πομπιανὸν εἰδὺα αγαπῶντα τὸν
Κόμιδον, γέδοντας τοῦτο θηγαμεσεως τῆς αρ-
χῆς φύγαντα. Κοδράτου δὲ νεανίσκη δύγε-
νας τινὸς καὶ πλευτίς, εὗρεν καὶ λαυδαγόσῃ συ-
νυσίᾳ διεβάλλετο, πεῖραν τῆς γνώμης λαμβά-
νεσσα, θερίτε τῆς συνεδείας χαλεπῶς ἀπω-
δύρετο, καὶ κατόλιγον αὐτούς τοὺς νεανίσκους,
ολέθεια βελψάδαι εἴαυτῷ τε, καὶ πάση τῇ συγ-
κλήτῳ. συναμόντας δέ εἴκενος τῆς βελῆς λα-

βών τινας τῷ σέζεχόντων, αὐτοῖς οὐεσμίσκου τινὰ, καὶ αὐτὸν ὅπται τῆς βαλῆς, Κυντιανὸν ὄνομα, προπεπτῆδε καὶ θρασύ, λαβόντας ἐγκειεῖδιον. Τῶν κόλπων, καρὸν φυλάξαντα καὶ τόπου θητήδειον, ἔπιπεστι τῷ Κομμόδῳ, καὶ φονεῦσαι, τὰ λαίπα φίσας αὐτὸς κατορθώσας, χρημάτων ὄπιδόσει. Οὐδὲν δέ τοι τὸν τὸν αὐτοφιδεάρες εἰσόδῳ (ζοφώδης δὲ αὗτη, καὶ λίσθιτη ἡλπίσε) γυμνώσας τὸ ξιφίδιον, ἐπελθὼν τε αἴφνιδίως τῷ Κομμόδῳ, καὶ μεγάλῃ φωνῇ προειπών, τῶν τῆς συγκλήτου αὐτῷ ἔπιπεμφεῖαι, ξέσαι μὴ φθάσας, ἀλλ' ὃν φέρει τῷ τῷ τῷ ρημάτων προφορᾷ ηὔχολεῖτο, καὶ τὸν δεῖξιν τὸ ξίφος, συλληφθεὶς τῷ τῷ σωματοφυλάκων τῷ βασιλέως, δίκειον αἴσιας ύπερχει. Οὐδὲ προεἶπε τὸ βεβαλμένον μᾶλον, οὐδὲ ἐδρασε, παρέχετε αὐτῷ μὲν προγνωστήτι ἀλῶνται, ἐκείνῳ δὲ περιμαθόντι φυλάξασαι. αὕτη μὲν δὴ πρώτη καὶ μεγίστη αἰτία τῷ μειρακίῳ μίσχῳ ἐγένετο, πρὸς τῷ σύγκλιτον βαλλεῖ, εἴρωσέ τε αὐτῷ τῷ φυχίῳ πὲ λεχθεῖται, καὶ κοινάς εὐχθράς πάντας ηὔχειτο, μεμνημένος αὖτις τῆς τοῦ ἔπιδραμόντος φωνῆς. ύπηρξε δὲ καὶ τῷ Περσινίῳ πρόφασίς τε, καὶ τῶν θεσίς αὐτάρκης. ἐκκόπτειν δὲ αὖτις, καὶ κωλύειν αὐτὸν σωμεβόλει τὰς ύπερέχοντας. ἀνάρπαζων τὰς ψόσιας, ράσα πλασιώπατος ἐγένετο τῷ κατ' αὐτῷ αὐθράπων. γενομένης δὲ σέζετάσεως δῆτα τῷ Περσινίᾳ ἀκειβετέρας, τῷ τῷ ἀδελφῷ ὁ Κόμμιδος διεχήσατο, καὶ πάντας ἀφε-

Αὐτοῦ δέ τοι οὐδεὶς πάντας συναπομονία, καὶ τὰς
εἰρηθεῖσας, τὰς τε ὄντας ἢ τῇ συναπομονίᾳ, καὶ τὰς
εἴρησαις δή ποτε μηδεβληθεῖσας παρατίσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Οδέ Περσύνιος δότος καὶ σάμψις πάντες, ὃς
καὶ ὁ Κόμμοδος ἥδεῖτο, καὶ ὅσοι παῖδες αὐτῷ
εὗνοισαν εἰπεῖν χωνυτο, τῆς τε ἐκείνης σωπείας
περιμήθειαν εἶχον, ποιησάμφιος τε αὐτὸν ἐπ'
κέκυσίαν, ἐπεβάλλει τῇ ἀρχῇ, καὶ τοῖς τε γοῖς
ἐαυτῷ, νεανίαις τοῖς, ἐγχειρίσαι πείθει τὸν Κόμ-
μοδον περόνοιαν τῷ ίλλυεικῶν σρατούματων· αὐ-
τὸς τε πλεῖστα χρήματα ἔθροιζεν, εἰς τὸ βηδό-
σεσι λαμπροῦς δόποις ἕστησαι τὸ σρατιωτικόν· οἱ δὲ
παιδες αὐτοῦ λαθανόντες, σωμεκρότεν διέμα-
μιν, ὡς αὖ τῷ Περσυνίτῃ κατεργασαμένῳ τὸν Κόμ-
μοδον βηδεῖντο τῇ ἀρχῇ· ἐγνώσθη δὲ οὐ βηδε-
λὴ αὐδόξῳ βόπῳ· ιερὸν ἀγῶνα τελεῖσι Ρω-
μαῖοι Διὶ καπετωλίῳ, θεάματά τε καὶ ἰχύος παί-
τα αὐθροίζεται, ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν πανηγυ-
ρίζεσσαν· θεατὴς δὲ καὶ αὐθλοθέτης σὺν τοῖς
λοιποῖς ιερεῦσιν, ὃς ἐκ πευρόδων χόντης τά-
ξις καλεῖται, ὁ βασιλεὺς γίγνεται· κατελθόντος
δὲ τῷ Κομμοδῷ βηδὶ τὸν ακρόσιν τῷ διηδόξων
ἀγωνιστῷ, καὶ αὐτῷ μὲν προκαθίσαπος ἐν τῇ
Βασιλείᾳ ἔδρᾳ· πληρωθεύτος δὲ τῷ θεάτρῳ,
μηδὲ πάσης σύκοσμίας τῷ τε ἐν αἴξιώσεσιν οὔτε

ρέτοις ἔδραις, καὶ οἵς ἐκάστοις διετέταχτο ὕδρυμένων, περί τε λέγεται ἡ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σκληρᾶς, αὐτὸς Φιλοσόφος φέρων χῆμα (βάκχον γὰρ οὐδὲν αὐτῷ μηδὲ χεῖρας ιμιγύμαντες αὐτῷ ἀκήρεμης πύρα·) εἰσδραμάν, καὶ σὰς ὅν μέση τῇ σκληρᾷ, τῷ τε πᾶς χειρὸς ψέματι τὸν δῆμον καταστράσας, τὸ πανηγυρίζειν σοι καίρος, ἔφη, Κόμμιδε νῦν, τόδε θέασις καὶ ἑορταῖς χολάζειν. Ἐπίκειται γάρ σα τοῖς αὐχέσι τὸ τέ Περσινίς ξίφος· καὶ εἰ μὴ φολαζη κίνδυνον ἢν εἴπαιαράμψουν, ἀλλὰ οὐδὲ παρόντα, λίστεις Δηπόλαρμνος. αὐτὸς τε γὰρ ἐνταῦθα δυάριν ἐπὶ σοὶ καὶ χείματα αἰθροῖζει, οἵτε παιδεῖς αὐτῷ τὸν Ἰλυσεικῶν στρατιῶν αὐτοπείθασιν, εἰδὲ μὴ φθάσεις, οὐδεφθείρη. Ταῦτα εἰπόντος αὐτῷ, εἴτε ωστινος δαιμονίς τούτης ἐπειχθύντος, εἴτε καὶ τολμήσαντος, οὐα δόξων ἄριται, περότερον ἀγνωστος καὶ ἀσημος ὁν, εἴτε καὶ ἐλπίσαντος αἱμοιβῆς μεγαλοδάρεως τοῦ βασιλέως τοῦ Ζεύς, αἴφασία τὸν Κόμμιδον καταλαμβάνει· καὶ πάντες ὑπώπτεον μεν τὰ λεχθύντα, πιστόντεν δέ τοι προσεποιήντω. κελδεῖτε δέ αὐτὸν συλλιφθέωντες οἱ Περσίνιος, οἷα δέ μεμνότα, καὶ φύσει λέγοντα, πυεὶ πεποιθέωντες. οἱ μεν δὲ αἱκαίρες παρρισίας τοιαύτην ὑπέχεδίκεν. οἱ μεντοι πεει τὸν Κόμμιδον, ὅσοι τε δινοῦσιν προσεποιοῦσσι, καὶ πάλαι μεν ἀπέχθως περὸς τὸν Περσίνιον οὐκείμνοι (βαρὺς γάρ καὶ αἴφορης λιγὸντες, οὐπεροψία καὶ οὐβρει) τότε καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες, οὐκέτιλλον επειρῶντο. ἐγένετο ἄμα τὸν Κόμμιδον

δοῦ τὸν Βεβελῶν ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περσίνιον
οὐαὶ τοῖς παισὶ διολέθαι κακῶς. ἦλθον γάρ
μετ' αὐτῷ πολὺ σρατιώτας τινες, λαθόντες τὸν τὸν
Περσινίχ παῖδα, καὶ νομίσματα ἐκόμισαν ἐκτε-
τυπωμένα τὴν ἐκείνης εἰκόνα. λαθόντες δὲ καί-
τοι ἐπάρχοντα τὸν Περσινίον, καὶ δείχαντες τῷ
Κομισδῷ τὰ νομίσματα, διδάξαντες τῷ Βεβελ-
λῆς τὸν λαυθαύοντα, αὐτοὶ μὴ ἔτυχον μεγά-
λων δαρεῶν, ἀγνοεῖντος δὲ ταῦτα τὸν Περσινίχ,
μῆδον τέ τι τοιχτὸν φροσδεχομένου, γύκτωρ
Κόμισδος πέμψας, διποτέμνει τὸν κεφαλῶν, καὶ
τὴν ταχίστην, ὅπως τὴν τῇσι σρατιώμενην γνῶ-
σιν φθάσωσιν, ἐκπέμπει τὰς πορσομένας ὁ-
ξυτέρῳ δρόμῳ, Βεβελεῖαι τε δυωπομένους τῷ
παιδὶ τοῦ Περσινίου τὰς Βεβελεῖς Ρώμης ἀγ-
νοεῖντι, χράμματά τε φιλικὰ ποιήσας, καὶ με-
ζοσι φησας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ἵκεν κε-
λδεῖς. Οὐδὲ, μήτε τῆς αὐδασκοδηῆς πώ, καὶ τῇ
Βεβελεμένων, μήτε τι τῇ μητρὶ τὸν πατέρα εἰ-
δῶς, τῇ τε ἀγγέλων εἰπόντων ταῦτα καὶ τὸν πα-
τέρα ἀντεπάλθαι ρίμασι, μῆδον δὲ ἐπεισαλκέ-
ναι τοῖς βασιλείοις ἀρκόμενον χράμμασι, πι-
τοῦσας ὁ νεωνίας, ἀχάλων μὲν καὶ δυσφορῶν,
ὅτι δὴ ἀτελῆ κατέλιπε τὰς Βεβελεμένα, ὅμως
δὲ θαρρῶν τῇ τῷ παῖδες, ὡς ἔτι σωεισώσῃ
διωάμει, ποιεῖται τῷ ἔξοδον. Γενόμενον δὲ
αὐτὸν καὶ τῷ Ιταλίᾳ, οἷς τοῦτο ἀντέταλτο,
διεχρήσαντο. Τοιχτὸν μὴ δὴ τέλος ἐκείνας κατέ-
λαβον. Οὐδὲ Κόμισδος δύο τὰς ἐπάρχυσε κα-
τασί-

τας ήσας ασφαλέστερου φήνη, μὴ σὺ πιστέα
τοσάυτην σέζυσίαν. μεγιθεῖσαν δὲ αὐτὸν, α-
δικεῖστέραν ἔσεσθαι ἥλπισε, πρὸς τὴν βασί-
κεσσον θηθυμίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Xρόνις δὲ ό πολλῷ θεραυμάρου, ἐτέρα τὶς
θηρευτὴ τοιαύτη κατὰ τὸ αὐτὸν σωεσκεύασθι.
Μάτερνος λέγει τις, σρατιώτης μὲν αρότερον, πολ-
λὰ δὲ καὶ δεινὰ τολμήσας, τὴν τε τάξιν λιπῶν,
καὶ πείσας ἐτέρχεται διὰ τῆς αὐτῆς εργῶν συναπε-
δρᾶν, χειρὶ πολλὰ κακάργων ἐν ὅλιγῳ α-
δροίσας χρόνῳ, τὰ μὲν αρώτα κάρματε καὶ
ἀγροῖς θηρεύεται ελήνεσιν. Εἶπεν δὲ πολλῶν
χρημάτων ἐγκρατῆς εγκένετο, μετέζόντι πλῆθος
θηροισε κακάργων, μεγάλαις τε δωρεῶν ψαρά-
σεσι, καὶ τῇδε ἀλισκομένων κοινωνίᾳ, ὡς μηκέτι λη-
τῶν, αλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν αξίωμα. Πό-
λεσι γάρ οὐδὲν μεγίσταις ἐπετίθεντο, καὶ τὰς ἐν
αὐταῖς δεσμωτέρα βίᾳ ρήγνωστες, τὰς εφ' οἷς
δὴ καθειρχθεῖταις αἰτίαις, δεσμῶν ἐλόσθερχες α-
φιεῖταις, ἀδειά τε ύπιχνάμνους, εὔεργεσίαις ἐς
τὴν συμμαχίαν αφοίγοντο, πᾶσαν τε καταβέ-
χοντες τὴν Κελτῶν καὶ Γερμανῶν χώραν, πόλεσι
τε τὰς μεγίσταις θηρόντες, καὶ μέρη μὲν ἐμπι-
τραύτες, τὰ δὲ λοιπὰ ἀρπαγῆς ποιάμνους, αὐτού-

ΕΡΓΑΣΤΗΜΑ ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

E. Λ. Δ. Π. Η. 2006
χεύ-

χώρων. ὡς δὲ ταῦτα ἐδηλώθη τῷ Κομισδῷ,
 μὴ πάσις ὄργης τε καὶ ἀπειλῆς ὑπίστελει τοῖς-
 τῷ φένων ἡγεμονίοις ράχημίαν ἐγκαλῶν, καὶ
 κελψέει σρατὸν επ' αὐτὸς αἰθροισθεῖαι. μαθόν-
 τες δὲ ἐκεῖνοι διάμαιναγειρεμένων ἐπ' αὐτὸς τῷ
 μετ' χαρέσθαι, οὐ επόρθει, απέστησαν. λαθόντες
 δὲ ἣν βαχείας καὶ αβάτος ὁδοιπορίας, κατ' ὅλη-
 γες εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, καὶ θερίζοντες
 λείας ἥδη, καὶ μειζόνων περιηγήσαντο, οἱ Μάτερ-
 γος εβελδέσθησαν. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ τὰ περιπεπερι-
 μένα πάσις ἐλπίδος μεῖζον ἦν περιχωρίσαντα,
 φέντη δεῖν μέγα τὴν δράσας κατορθῶσαι, ή
 επειπέρ απαξὶν καὶ διδύμων καθειστήκει, μὴ α-
 σήμως, μηδὲ αδόξως τελευτῆσαι. Εἶπεν δὲ αὐ-
 τῷ μη τοσαύτην υπάρχειν διάμαινηγεῖτο, ὡς
 οὐκτισάσεως ισορρόπης, καὶ φανερᾶς εφόδου συ-
 δεῖναι πρὸς τὸν Κόμισδον (τότε δὲ πλῆθος
 τῆς Ρωμαίων δῆμος ἐλογίζετο εὔνοον ἔτι τῷ Κομ-
 μόδῳ υπάρχον, τῶν περὶ αὐτὸν τῷ δορυφόρων
 εὔνοιαν) τέχνῃ καὶ σοφίᾳ ἡλπισε περιέσεως,
 καὶ μηχανᾶται τοιόνδε τι. Ήρος ἀρχῇ ἐκάστη
 τοῖς ὀεισμούντις οὐ μέρας, μηδὲ τεθων πομπὴ
 τελεῖσθαι. Ρωμαῖοι, καὶ πάντα ὅσα παρέκαστοις
 πλάττε σύμβολα, κειμήλια τε βασιλέων, ὕλης
 τε ἢ τέχνης θαύματα τῆς θεᾶς περιπομπήσει. αὐτός
 τε πᾶσι δέδοται οὐεστία παντοδαπῆς πα-
 διᾶς· ἔκαστός τε, οὐ βάλεται, χῆμα ψεκείνε-
 ται· οὐδὲ εἴσιν τῷ μέγα η οὐκέτετον αὖτις,
 οὐ μὴ παντὶ τῷ βελομούσῃ αμφιεθεῖτι υπάρ-
 χει,

χει, παῖξαι τε καὶ κρύψαι τὴν ἀληθείαν, ὡς
μὴ ράδιως θαγγώναι τὸν τε ὄντα, καὶ τὸν μιμέ-
μψον. Εἰδοξε δὴ τῷ Μάτερνῳ καιρὸς ἐπιτή-
δειος εἶναι, εἰς τὸ τὸν ἐπιβυλλῶ λαθεῖν. Ηλ-
πισε γὰρ αὐτός τε αὐτοῦ βασιλεὺς τὸ τῆς δορυφόρων
χῆμα, καὶ τῆς σωὶς αὐτῷ ὀπλίσας ὄμοίως, ἀ-
ναμίχαστε τῷ πλήθει τῆς αἰχμοφόρων, καὶ τῆς
πομπῆς γομιθεὶς μέρος, μιδσνός τε προφυλαττό-
μούς, αἴφνιδίως ἐπιπεσὼν, τὸν Κόμμοδον θα-
χίσασθαι. Αὖλαί προδοσίας γενομένης, καὶ τι-
νων τῇσι σωὶς αὐτῷ προκατελθόντων εἰς τὸν πό-
λιν, καὶ τὸν ἐπιβυλλῶ κατειπόντων (φθόνος γὰρ
αὐτὸς εἰς τόπο παράξαν, εἰ δὴ ἐμελλον αὐ-
τὶ λῆσθαι δεασότους ἔχειν, καὶ βασιλέα) πρὶν
ἔλθειν τὸν ἑορτῶν, αὐτός τε ὁ Μάτερνος συλλι-
φθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀπετρίθη, καὶ οἱ σωω-
μόται αἰχίας ὑπέρχον δίκαιοι. Οὐ δὲ Κόμμοδος
θύσας τε τῷ Θεῷ, καὶ χαεισθεία ὄμολογήσας,
τὸν ἑορτὴν ἐπετέλει, παρέπεμπε τε τὸν Θεόν
χαίρων, καὶ σωτίεια τῷ βασιλέως ὁ δῆμος με-
τὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύειζε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(Θ)

Θρησκεύσοι γάρ μάλιστα τὴν Θεὸν τὴν δε
Ρωμαϊοῖς, ὃξει αἰτίας τοιαύτης, ὡς ίσοργία
παρειλίφαμεν, οἵ τινες θεμιτῶν εἴδοξε διὰ τὴν
παρ-

παρ' Ἑλλέων τισὶν ἀγνωσίᾳν. Αὐτὸ μετὰ τὸ
ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Οὔτε δὲ τὸν
ὑλικόν, τοῦτο τεχνητόν, ὃς τις ἐποίησεν ἀγνωσμέ-
νον, καὶ δὲ φαυτὸν χειρὸς αὐθρωπίνης. Τοῦτο δὲ
πάλαι μετὰ τὸ Οὐρανόν κατενεχθεῖσα λόγος εἰς
τινὰ τῆς Φρυγίας χώρον· Πειριζός δὲ ὄνομα αὐτῷ.
Τὸν δὲ προσῆγοεισι λαβεῖν τὸν τόπον, εἴκη τὸ πε-
σόντας ἀγάλματος τὸ Οὐρανόν, καὶ πρῶτον ἐκεῖσε
σφθιῶσι. Ως δὲ παρ' ἑτέροις εὗρομενού, Ιλωτὸν
Φρυγίην, καὶ Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ, πόλεμον ἐκεῖ
γενέθαι λέγουσιν, οἱ μετὰ τοῦ ὄρου, οἱ δὲ
τοῦ Γαυμιδὸς ἀρπαγῆς. Καὶ πρόπτερον δὲ τὸν
πόλιν τῆς μάχης γενομένης, ἐκατέρωθεν πεσεῖκ
ικανάς, καὶ τὸν συμφορακὸν ὄνομα δέναι τῷ χω-
εῖσι, τοῦτα καὶ τὸν Γαυμιδῶν ἀρπαδόντα,
ἀφανῆ γενέθαι λόγος, αὐθελκόντων αὐτὸν τοῦ
ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἔραστος. Αὐταντὸς δὲ γένομεν τὸ
σάματος, ἐκθειαδίωσι τὸ πάθος τὸ μετρακίς
εἰς μῆδον, καὶ τὸν Διὸς ἀρπαγήν. Εὐ δὲ τῷ
προειρημένῳ Πειριζούτι, πάλαι μετὰ Φρύγες ἀρ-
γίαζον τὸν ποταμὸν Γάλλῳ πλαρρέοντι,
ἀφ' οὗ τελεῖ ἐπωνυμίαν φέροντες οἱ τῇ Θεῷ το-
μίαιοις ιερωμένοι. Επεὶ δὲ Ρωμαίων πύξετο τὰ
ποράγματα, φασὶ γαύτοις γινθεῖσι, μενεῖν τε
τὸν ἀρχεῖον, καὶ εἰς μέγα προχωρήσειν, εἰ τὸν
Πειριζούτιον Θεὸν μεταρρύσαντας ὡς αὐτές. Πέμ-
παντες δὲ πρέπεις εἰς Φρύγαν, τὸ ἀγάλμα ή-
ττον. Εὐτυχον δὲ ράδιωσαν συγχρέεισι προβάλ-
λόμενοι, καὶ τὴν αὐτὴν Αἰγαίαν Φρύγος εἰς αὐ-

τὸς οὐδοχεῖ καταλέγοντες. Κομιδοῦ δὲ ὅπερ
νεώς τὸ ἄγαλμα, καὶ μόρμυρον ἐν ταῖς τοῦ
Θύμβειδος ἐκβολαῖς (πάνταις δὲ αὗται λιμέ-
νων ἔχωντο Ρωμαῖοι) ἔστιστε θείᾳ διώμει
τὸ σκάφος. Επιπόλου δὲ πανδημεὶ τῷ Ρω-
μαίων τῷ τελευταῖον εὐθέλκοντων, αὐτεχγόστις τῆς
ἰλύος, τὸ πρότερον δὲ ναῦς αὐτοῦ, περὶ δὲ
τὴν ιέρειαν σκέχθησαν τῆς Θεοῦ, οἵτις τῆς ἐ-
σίας λύ. Ταύτην ἔδει παρθενόδεδαι, αὐτίαν
δὴ Χαροπᾶς εἶχε. ὡς μέλλοστα δὲ κειθίσε-
δαι, ίκετοῖς τὸν δῆμον ὅπερέται τῇ Πεια-
γντια Θεῷ τὸν κείσιν· καὶ λυσαμένη τῷ
ζώνῃ, ἐπαφῆκε τῇ πρώρᾳ τῆς νεώς, προσδ-
έξαμένη, εἰ παρθενός εἴη καὶ αὖτις, πανθηῦσε
τὸ σκάφος. Ραδίως δὲ τῆς ζώνης στεγνυμένη,
δὲ ναῦς ἱκολοθησον· ὅμοι δὲ τὸ σύνεργε τῆς
Θεοῦ, καὶ τὸ σεμνὸν τῆς παρθενίας, Ρωμαῖοι
ἔθαύμασαν. Τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πειαγνου-
τίας θεῖς φιλοτιμότερον ισορείθω, ἢν ἀχαεὺς
ἔχοντες γνῶσιν τοῖς τὰ Ρωμαίων όχι ακειβοῦ-
σιν. Οὐ δὲ Κόμμοδος ἐκφυγὼν τῷ Ματέρνου
ὅπιβλεψί, πλειστά τε πλεύσας αὐτὸν ἔχοντο φρε-
ρᾶ, καὶ ασανίως τῆς δημοις ἐπεφάνετο, τὰ
πλεῖστα τοῦ προαστείοις, καὶ τοῖς ὑποτέρω τῆς
πόλεως βασιλικοῖς κτήμασι θάτείβων, καὶ
έαυτὸν δικαστηίων ἀπείρυων, καὶ βασιλικῶν
πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Σωέβη δέ κατ' ἐκεῖσον καιρῷ λοιμώδῃ νόσῳ καταχθῆν τῶν Γαλίαν· μάλιστα δὲ τὸ πάνος τῇ Ρωμαίων πόλει ἕκκμασιν, ὅτε πολυαράρωπτε ὅση, καὶ τὰς παυτοχόθεν ψάδεχομενίην. Πολλὴ τέ τις φθορὰ εὑδύετο ψαζυγίων ἀμα καὶ αὐτρωπών. Τότε οἱ Κόμιοδος, συμβολίσαντον αὐτῷ τινῶν ιατρῶν, εἰς τὴν Λαύρατον φέντερον εὐψυχέστερον γὰρ τὸ χωρίον, καὶ μεγίστοις κατάσκιοι δαφνιφόροις ἀλσεσιν (ὅςτε καὶ τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ). σφυτίειν εἶναι ἔδοκε, καὶ πρὸς τὴν τῷ αέρος φθορὰν αὐτέχειν εἶλέγετο, διώδια τῆς γῆς δαφνῶν δόποφορᾶς, καὶ τῆς τῆς δεύτρων ἥδείας σκιᾶς. Άλλα καὶ οἱ καὶ τὴν πόλιν, κελδόντων τῆς ιατρῶν, μύρου διαδειάτε τάξεις οσφρήσεις, καὶ τὰ ὄπα σπεπίμπλασα, θυμιάμασί τε καὶ αἵρωμασι συνεχῶς ἔχειν. Φασκούντων τινῶν, τὴν διώδιαν φθάσισται ἐμπιπλάναι τὰς πόρχες τῆς αἰδήσεων, καὶ καλύειν δέχεται τὸ φθυνῶδες τῷ αέρος. Ή, εἴ καίτις αρεμπέσοι, κατέργαζεσθαι δυσάμει κρείττονι. Πλέων δέ τον ή τον ή νόσος ἔπει πλεῖστον ἕκμασε, πολλῆς αὐτρωπών φθορᾶς ψυρομενίης, πάντων τε ζώων τοῖς αὐτρωποῖς συμοικών. Τοπέχε δέ κατ' αὐτὸν καὶ λυμὸς τὴν πόλιν, οὕτις

αἰτίας τοιαύτης. Κλέανδρός τις λέει, τὸ μὲν γέροντος
Φρυξί, τὸ δὲ δημοσίχρονος εἰωθότων ωδὴ κύρικε πα-
πράσκεψαι. Οἰκέτης δέ βασιλικὸς γέροντος,
συναυξηθείς τε τῷ Κομμόῳ, εἰς τοσοῦτον ὡπ-
αὐτῷ τιμῆς καὶ στάσιας προήχθη, ώς τέλος τε
τῷ σώματος Φρερᾶν, καὶ τέλος τῷ θαλάμῳ εἴξα-
σιαν, τίνω τε τῇ σραγῖσθαι ἀρχῶν ἐγχειριδι-
ναι. Τὸ δέ πλάτος ἡμί ξυφῖς αὐτεπείδην καὶ
πορὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν. Αὐτοῖς δέ γέ-
ματι, καὶ σίτῳ πλεῖστον σωματόμενος, καὶ ἀ-
ποκλείων, ἥλπιζε ποροσάρχαδαι τὸν τε δῆμον καὶ
τὸ σραγόπεδον, εἰ πρῶτην ἐν απαίσι τῇδε δημο-
τιδείων καταστήσας, δημόσεσσι λαμπραῖς ἀλόν-
τας, πόθῳ τῷ γειτόντος ποροσαγάγοιτο. Μέγι-
στον δέ γυμνάσιον κατασκεύασας, λαζήσιν δημό-
σιον αὐτοῖς αὐτοῖς. ο μὲν γάρ τω τὸν δῆμον ἐδε-
λέαζε. Οἱ δέ Ρωμαῖοι, ἀπεχθῶς ἔχοντες
πορὸς αὐτὸν, καὶ τῇδε δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον
ἀναφέροντες, μισθύντες αὐτῷ τὸ ἀκόρετον τῆς τε
πλάτους δημοτικίας, τὰ μὲν πρῶτα ἐν Θερίσοις
σωματόμενοι, καὶ πλήθι, κακῶς ἡγόροισι. Καὶ τὸ
τελευταῖον, δέγουντος ἐν ποροσείῳ τῷ Κομμόῳ,
ἐπελθόντες πανδημεὶ ἐβόων, καὶ πὸν Κλέανδρου εἰς
Θάματν ἤτεν. Ταραχῆς δὲ σης περὶ τὸ πορο-
σειον, τῷτε Κομμόῳ σὺν τοῖς αὐτοκεχωρικόσι τόποις
ήδοναις χολαργούντος, αὐγούσητε τὸ Θρυλάμνια
(ἐπείπερ ὁ Κλέανδρος αὐγγέλεθαίτι τῇδε πρατη-
μοῖσιν ἐκάλυψεν αὐτῷ) αἰφοιδίως, ψυχοσδοκῶντος τῷ
δίμῳ, δημοταίνονται ὡπλισμοῖσι, κελεύσαντος τῷ

Κλεανδρύ. Πάγτες δὲ οἱ βασίλειοι ἵππεῖς, τὰς
τε χρονικαίουταις ἐβαλλον, καὶ ἐτίθωσκον. Οἱ
δὲ δῆμοις οὐδὲ αὐτισθῶσαι οἶστε λέγει, αὐτοὶ πλοι
πρὸς ὀπλισμάντες, καὶ πεζοὶ πρὸς ἵππεῖς. Τόποις
δὲ μαραμέντος ἐφόδυγον εἰς τὴν πόλιν. Ερθείρε
το δε δῆμος καὶ μόνον βαλλόμενος. Τόσοὶ τοις σρα-
τικοῖς, γένει πατριμίοις. Τόσοὶ τοις ἵππων, αὐλαῖ
καὶ τοῖς πλήθες ὀπλισμάντος, καὶ τόσοὶ τοῖς ἵππεσσιν,
επάλιλοι πίπτοντες, πολλοὶ ἀπώλοντο. μέχι
μηδὲ τὸν τοῦ τῆς Ρώμης πυλῶν, ἀκαλύπτως οἱ
ἵππεις διώκοντες τὰς ἐμπτίπτοντας, ἀφειδῶς αὐτοῖς.
Επειδὲ οἱ τοῦ τοῦ πόλεις μείγαντες, αὐτό-
μοις τὸ κατειλιφός πάθος, διπολείσαντες τὰς
τοῦ στρατοῦ εἰσοδας, εἴστε τοῦ δομάτια αὐτοβαζ-
τες, λίθοις καὶ κεράμοις ἐβαλλον τὰς ἵσπεις.
Οἱ δὲ ἐπαρχον, ἀπερ δεδράκεσσαν, γδενὸς μὴ
αὐτοῖς συστάδιω μαχομένα, τὰ δὲ πλήθες οὕτοις
ἀσφαλεῖς ἦδη βαλοντος αὐτάς. τιθωσκόμοις
τοίσι, καὶ μὴ φέροντες, εἰς φυγὴν ἐβάπτισαν.
Πολλοὶ δὲ αὐτοῖς διεφθείροντο τόσοις τοῖς τοῖς
λίθων συνεχοῖς βολῆς. οἱ δὲ ἵπποι κυλινδρομέ-
νοις τοῖς λίθοις ὑπεβαίνοντες, ὥλιθανον, καὶ τὰς
ἐπιβάτας ἀπωθεῖντο. Πολλῶν δὲ ἐκατέρωθεν
πικτόσιων, ἐπεβοήθεν τῷ δήμῳ καὶ οἱ τῆς πό-
λεως πεζοὶ σρατιώται, μίσει τοῖς ἵππεσσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Ουπος δέ πολέμις ἐμφυλίς, ἄλλος μὴ χ'δεις
 ἀγγεῖλαι τὰ πραττόμνα τῷ Κομιόδῳ ἐβάλε-
 το, δέει τῆς Κλεάνδρου σύζυγίας. Ή δέ πρεσβυτά-
 τη τῷ Κομιόδῳ αδελφῶν (Φαδίλα καὶ ὄνομα
 αὐτῇ) εἰσδραμόσα πρὸς τὸν βασιλέα (ράδια
 δέ η εἰσοδος αὐτῇ, καὶ ἀκάλυπτος, ἄπει αδελφῇ)
 λυσαμένη τὰς ἔριχας, ρίψασά τε εἰς τὸν γλώ-
 σαυτιών, χ'δον ἄλλη πλήθες χημαρίεσσα,
 σὺ μὴ, ἄφη, ω βασιλεῦ, μήπων ἕπει πίσυχία,
 τῷ πραττομένων αἴγνοιᾳ, ἐχάτω καθέστηκαι
 κινδύνῳ· οἵμεῖς δέ τὸ σὸν γένος, ὅσον χ'δε-
 πω διπολλόμενα. Οἶχεται δέ σοι ὁ, τε δῆμος
 Ράμαίων, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς σρατιωτικῆς.
 Αὐτὸς πρὸς μιδσυὸς βαρβάρων πείσεδαι προσεδο-
 κῶμεν, ταῦτα δρῶσιν οἵμᾶς οἱ οἰκέται. Καὶ
 βέσι μάλιστα διηργέτησας, τάττες ἐχθρὸς ἔχεις.
 Κλεάνδρος ἕπει σὲ τόντε δῆμον, καὶ τὸ σρατιω-
 τικὸν ἀπλιστον. Εἴκ δέ Φαφόρος, καὶ ἐναντίας
 γυνώμις, οἱ μὴ μισγούτες αὐτὸν (ό δῆμος), οἱ
 δέ σέργοντες (παῦ τὸ ιππικὸν τάγμα) ἐν ὅ-
 πλοις εἰσί· καὶ φθείροντες ἄλλήλας, ἐμφυλίς
 αἴματος τὴν Ράμην ἐπλήρωσαν. Ταῦτα δὲ
 τῆς πλήθες δεινὰ οἵμᾶς προσλήψεται, εἰ
 μὴ τὴν ταχίστην πρὸς τὸν θαύματον ἐκδώσεις πο-

ιπρᾶς οἰκέτων, ὅλεθρος τοσάτης τοῖς μὴ αὐτοῖς
μὲν γεγονόται, οἵτινες δὲ εἰσόμενοι ὅσους γέδεπον.
Τοιαῦτα τίνας εἰπόντες, ρήξαμέντες τὴν εἰδῆται,
καὶ τῷ παρόνταν τὸν τοῖς θάρροισαντές τοῖς τῆς α-
δελφῆς τῷ Βασιλέως λόγοις, τὸν Κόμμοδον ἐ-
τίραξαν. Εὐπλαγεῖς δὲ ἐκεῖνος, τόν τε ὄπικεί-
μενον κέιδυσσον θύμελονται, ἀλλ' οὐ παρόνται οὐδὲ
φοβοῦταις, μεταπέμπεται τὸν Κλέανδρον, οὗδον
μέμπτοι εἰδόται τῷ αὐτηγελμένῳ, οἰόμενον δέ
εἰλθόνται δ' αὐτὸν συλλιφθῆναι κέλεσθαι. Καὶ
τὴν χεραληὸν διποτεμάνην, δόρατι τε βοσκίκες ἐγ-
χαππικίζας, ἐκπέμπει τέρπνον καὶ ποθεινὸν τῷ
δῆμῳ Θέαραι. Εἴσι γὰρ τῷ τὸ δεινὸν, καὶ ἐκά-
τεροι πολέμουτες εἰπαύσαντο· οἱ μὲν σρατιῶται
αὐτοριμένον ιδόντες, ὑπὲρ τοῦ εμάχοντο, δέει τῆς
τῷ Βασιλέως ὄργυῆς. (Συνίεσσαν γὰρ οὐκ πατή-
σαι, καὶ τὰ δραμέοντα οὐδὲ γνώμην αὐτῷ τε-
τολμησάντα) ὁ δὲ δῆμος κέκορετο, τιμωείαν
οὐδὲ τῷ δεινᾷ δράσαντος εἰλιφώς· προστάντειλον
δὲ καὶ τὰς παῖδας τῷ Κλέανδρῳ (δύω δὲ ήσαν
ἀρρένες αὐτῷ) παύτας τέ ὅσυς γέδεσσαν ἐκείνῳ
φίλας, διεχρήσαντο, σύροντες τὰ σώματα, καὶ
πᾶσαν ὑβριν ἔμυθεύσαντες. Τέλος, λελωβη-
μένοις εἰς τὰς ὄχετάς εὑρίσκων φέροντες. Τοιάτω
μεν δὴ τέλει Κλέανδρος τε καὶ οἱ οὐδὲ αὐτὸν ἐ-
χείσαντο, φιλοτιμοσαμένης (ώς αὖ τις εἶπει)
τῆς αὐθωπίους φύσεως, ἐν τοῖς δεῖξαι, ὅτι εκ
τῆς ἐχάπτης δύτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὑψοῦ ἀ-
ραι, καὶ πάλιν τὸν αὐτόν τοις ρίζαις ὀλίγην καὶ

γέλπισος δύμαται τύχης ρόπη. Οδέ Κάρμοδος,
θεδιώς μαζί την τῷ δίμω κίνησιν, μή τι καὶ ποτέ
αὐτῷ νεωτερίσεις, ἀμαῖς δὲ παρορμησάντων αὐ-
τὸν τῷ αἰκείων, κατελθὼν ἐς τὸ ἄσυ, μὴ πά-
σης δύφημίας τε καὶ πλευροποτῆς τῷ δίμω. Τό-
δε χθείς, εἰς την̄ βασιλειον̄ ἐπανῆλθεν αὐλεών.
Πειραθείς δέ τοσύτων κινδύνων, ἀπίστως προ-
σεφέρετο πᾶσιν, ἀφειδῶς τε φρουράων, καὶ πάσαις
Ἄχεβολαις ράδίως πιστών, μὴ δέ τινας προστιέ-
μηρος τῷ λόγῳ αἰχίων, ἀλλὰ τῆς μαζὸς ποτὲ
καλαὶ αποδῆς αἴπηγκι εἴκιτόν. ἐδεδούλωντο δέ
πᾶσαν αὐτῷ την̄ φυχὴν, υὔκτωρ τε καὶ μεθ' οἵμέ-
ραι ἐπάλληλοι, καὶ ακόλασοι σώματος οὐδοναί.
Καὶ σώφρων μαζὸς πᾶς, καὶ παιδείας κανὸν μετρίως
μεμυημένος, τῆς αὐλῆς ὡς ἔπιβλαστος ἐδιώκετο.
Γελωτοποιοί δέ καὶ τῷ αἰχίσων ψάσκεται, εἰ-
χον αὐτὸν ψάσκειεν. Αρμάτων τελείωχείας, καὶ
ὢπείων ὕξι. αὐτισάσεως μάχαις ἐπαιδούστο, τῷ
μαζὸς κολάκων εἰς αὐδρείας δόξαι. αὐτὸν ύμνεύ-
των, τῷ δέ αἰπερπέτερον μετιόντος ἦ βασιλεῖ.
σώφρους ἥρμαζε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Εγκύουτο δέ τινες κατ' ἐκεῖνα, καιρῷ καὶ διοση-
μίαι. Λιτέρες, γὰρ οἵμέραι συνεχῶς ἐβλέπον-
το, ἔτεροί τε εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ὡς
μέ-